

עֲלֵי־לֵב

עליון קבוץ סעד

ו' באב תשפ"ד | פרשת דברים | 10.08.2024 | גליון מס' 3355

ישראל במלחמה - גליון 41

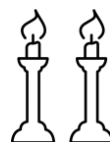
שוב הוא שב,
ראש חֹדֶשׁ אָב,
בְּלִי רוּחַ בְּלִי עֵב,
בְּלִי שִׁיר וּבְלִי תֵּן,
וּמִמְרוֹם שָׁנוֹתָיו,
וְנִסְיוֹן צְרוּתָיו,
הוא זועק כמו סב:
"רַב לָכֶם, רַב!"
וְדוֹרֵשׁ מֵעַכְשָׁו
מִבְּנָיו וּבְנוֹתָיו
שְׂאִישׁ אֶת אָחִיו
רַק יֵאָהֵב וְיֵאָהֵב!
יוֹחֵאֵי בֶן אִמִּי

צאת שבת:
20:06

תהילים לילדים
בבית משפחת:
אפרת ביליה

תהילים לנשים
בבית משפחת:
רננה יערי

הדלקת נרות:
19:11

"אם אמרת מטה

רְגְלֵי זֶסֶדֶק ה'

יִסְעֲדֵנִי"

(תהילים צד)

תשעה באב תשפ"ד

ערב תשעה באב - יום ב'

18:00 תפילת מנחה

19:28 - תחילת הצום

19:50 - ערבית, קריאת איכה וקינות (עם הגברה)

21:00 (משוער) שיעור של כנרת סמואל פולק

21:40 (משוער) מעגל אבליים במרפסת בית הכנסת

בשילוב קריאת קינות אישיות ושירה מעומקא דליבא

בקר - יום ג'

08:00 - שחרית

מנחה

13:30 - מנחה גדולה

18:00 - מנחה קטנה

19:45 - ערבית

19:47 - סוף הצום

תְּרוֹזֵם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּתְכוֹנְנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

תְּבַהֵר יְשׁוּעָה וְתַזְזִישׁ גְּאֻלָּה וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם

בְּרוֹזְמִים רַבִּים.

(מתוך קינת "עד אנא")

אנשי המעשה – לפתוח ספר דברים

רבים וטובים כבר עמדו על הדמיון והניגוד בין שמו של ספר דברים, המכיל בעיקר את נאומו הגדול של משה ערב פרידתו מעמו, ובין דבריו שלו עצמו בצעירותו, "לא איש דברים אנוכי".

אבקש לעמוד על הביטוי הנ"ל ומתוך כך אולי להבין יותר טוב את חשיבותו של ספר דברים. בדרך כלל מקובל להסביר את דבריו של משה כביטוי לכך שקשה לו לדבר, ובמיוחד בפני קהל, ובלשונם של חכמינו, שהוא מגמגם. נראה לי שצריך להבין קצת אחרת את הביטוי, "לא איש דברים" – משה בעצם רוצה להגיד: **אני איש של מעשים!** ואכן כבר מראשית דרכו, מצטיין משה הרבה יותר במעשיו, בכוחו ובגבורתו מאשר בדיבוריו. פעמים רבות דיבוריו של משה אינם מצליחים לשכנע או לבקוע את הלבבות אך מעשיו לא משאירים מקום לספק! מכותיו במצרים, הנפת המטה על הים, הכאה בסלע והרמת ידיו במלחמת עמלק ואפילו שבירת הלוחות. עד כדי כך שהפסוק האחרון בתורת משה מציין דווקא את מעשיו ולא את דיבוריו: "וְלָכֵל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלָכֵל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל" ומפרשים חז"ל - "היד החזקה": שקיבל הלוחות בידו. "לעיני כל ישראל": שנשאו ליבו לשבור את הלוחות לעיניהם!" נדמה שגם שמו של משה, מעיד על מעשיות ונקיטת פעולה.

דווקא בעולמנו ה"מתקדם" והמעט מבולבל חשוב מאוד להעלות על נס תכונה זו **ולהצדיע לאנשי המעשה**. סדר היום שלנו מוכתב על ידי אנשי תשקורת, דוברים ופרשנים למיניהם המלעיטים אותנו בתחזיות והערכות חסרי בסיס ואחידה במציאות, בתקווה שזיכרונו קצר. מחנכים אותנו ש"אם לא סיפרת/פירסמת לא עשית", ושצריך ליחצן, לשתף ולחשוף לעולם כל דבר. בו בזמן שבשטח מי שבאמת עושה שינוי אלו הלוחמים והפועלים, אנשי העמל והיזע, הבונים, מתיישבים ומגינים בגופם על הבניין האדיר שהתחילו פה הדורות שקדמו לנו. יש כאלה ההולכים לצעוק ולצווח בכל צומת ומתחת כל עץ רענן ומצלמה מזדמנת ויש כאלה שיוצאים מביתם להציל, להכרית אויב ולהשפיע על הניצחון ועל הנצח. יש הפועלים בענווה ובצניעות מתוך תחושת שליחות ומחויבות ויש כאלו שלוקחים על כך את הקרדיט. **אנשי מעשה צדיקים מעין אלה הם הדור שייסד את המדינה ובנה את המקום שאנו כה אוהבים**. חשוב מאוד לדעתי, להעלות על נס (בשקט ובצניעות כמובן) את הדור שלא הירבה לדבר ולספר, לפרסם ולתעד, שעמל בימים ובלילות, בשדות ובחדרי הילדים, בבניין ומאחורי סירים מבעבעים, שבזכותו אנחנו כאן. אם רק נביט סביבנו ונמקד מבט, נבחין בכל האנשים שנלחמים, טורחים ומשקיעים עבורנו **גם כיום**, בלי לבקש תמורה או כבוד.

כשאנשי המעשה כבר מחליטים בכל זאת לפתוח את הפה, דבריהם מקבלים משקל כבד ורב השפעה. לאור תובנה זו ולאור העובדה שמדובר בדבריו של מי שהשתדל כל חייו למעט בדיבורים ולהעדיף עשייה, מקבל ספר דברים נופח משמעותי הרבה יותר. **דווקא לאור ההכרות עם האיש משה וכל פעולותיו, הממעט לדבר ומרבה לבצע, יכולים עם ישראל אז ובכל דור להיות קשובים ופתוחים לקבל את נאומו חוצב הלבבות ומעצב התודעה**.

בהזדמנות זו נאחל הצלחה לעורך החדש, הפועל ועושה רבות להצלחת קיבוצנו, ונתפלל שנזכה ללמוד מדרכיהם של אותם אנשי מעשה צדיקים ונצליח להיות ראויים למאמצייהם והקרבתם.

אליאק אף

התנצלות

בעלון שעבר נשמטו פרטי הקשר של לוח המודעות
לפרטים נוספים אפשר למצוא בקהילה נט בהודעות מש"א,
מוזמנים גם לפנות ישירות אלי.

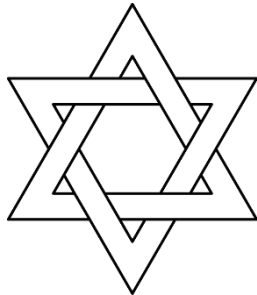
בהצלחה

ליל ויאדר – משאבי אנוש

masha@saad.org.il

לוח זמנים – ימי החול:

05:13←05:09	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:30	שחרית בחופש הגדול
09:26←09:25	סוף זמן קריאת שמע
19:20	מנחה וערבית
19:24←19:30	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת פרשת דברים:

<u>19:11</u>	הדלקת נרות
14:00	מנחה
<u>19:21</u>	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
<u>אליאב לזר</u>	שיעור פרשת שבוע
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:10	לימוד הורים וילדים
<u>17:15</u>	תהילים לנשים נטע בן עמי
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
<u>18:00</u>	תהילים לילדים אפרת ביליה
18:00	שיעורו של הרב ארי סט
<u>20:06</u>	צאת השבת

מכתב תודה לקיבוץ סעד

פוניתי לבארות יצחק אחרי המון שנים מאושרים בסעד. במהלך השנים בהם שרה ודוד ג'קסון היו באנגליה בשליחות מטעם בני עקיבא הם דיברו ללא הפסקה על קיבוץ סעד.

אשתי, אודרי, ז"ל נפצעה בתאונת דרכים קשה ולא הייתה מסוגלת לעלות את כל מאה המדרגות עד לקומה הרביעית בדירה בירושלים, בעקבות כך לאחר מספר בירורים התאפשר לנו לעבור לגור בקיבוץ סעד. אני זוכר את העזרה העצומה שקיבלנו מחיים אפשטיין, המל, רותי שלוין ועוד רבים אחרים.

זה עצוב עד כמה הקיבוץ סבל מאז ה-7 לאוקטובר ואין לנו אלא להעריך את אלה שנתנו את הכל מבלי לחשוב על החיים שלהם עצמם על מנת להגן על הקיבוץ שברוך השם לא נחל, בדרך נס, את אותו גורל אכזר שדפק על דלתם של אחינו מהיישובים/קיבוצים מסביב.

היה לנו העונג לצפות בנכדינו וניננו גדלים.

בעקבות הפינוי, אחרי שאני התמקמתי כאן החלטתי להישאר כאן בבארות יצחק.

אני אתגעגע לבת המדהימה שלי שרה, לבעלה אפרים ולביקוריהם התכופים של נכדי וניני.

ברצוני להזכיר גם את הרב ארי שהיה שם בשבילנו מתי שרק היה צריך.

אני רוצה להודות גם למרפאה על כל הדאגה והטיפול שקיבלנו מהם לאורך השנים, יכולנו תמיד לסמוך על דר' שי שתמיד צדקה בכל דבר. בל נשכח גם את האחיות המסורות, דורית ואסתר שטיפלו בנו בצורה היסודית ביותר שיכולנו לבקש, והמזכירות חוה ועדינה שתמיד היתה להן מילה מנחמת ומרגיעה. אנו חבים הרבה למרפאה שתמיד הייתה שם בשבילנו.

תודה, איבך ראדרי.

כנס סצד - וצידת הציונות הדתית כרוח הקיבוץ הדתי!

השבוע שצבר (ביום חמישי) התקיים הסצד הכנס.

מבאים כאן דברי יו"ר הקיבוץ הדתי - שרה צברון.

חברים וחברות

ברוכים הבאים והבאות,

אנו מניפים היום בסעד את דגל הציונות הדתית, דגל תורה ועבודה, שחלק ממהותו היא הוו המחברת. בעיצומה של מלחמה קשה, באנו להפיח רוח.

הימים הקשים של שנת תשפ"ד מזכירים את הימים הקשים של תש"ח. עמידתם, נפילתם ותקומתם של בארות יצחק, וגוש עציון אז, נוסכת בנו כוח ותקווה כי אפשר גם היום.

הסיפור המקומי של סעד ועלומים – אז והיום, סיפור של עמידה במלחמה, גלות ושיבה, הוא בעל משמעות גדולה והוא משפיע על מעגלים רחבים.

שיבת היישובים היא מציאות שמתהווה מול העיניים

אבל היא בעיקר סמל, התווית דרך.

לעתים לנו, העסוקים בעשייה בבית ובשדה, אין את היכולת לראות מה שרואים בנו המתבוננים מבחוץ.

עבור רבים מה שקורה כאן נותן משמעות וכוח וגם תקווה

לכן חשוב להמשיג ולנסח

לכן חשוב היה לכולנו להגיע לכאן, וכאן לכתוב את התורה המתחדשת.

לכתוב ברעיון, בדיבור ובמעש.

הוועידה הזו אינה נאומים ושורות שורות של מאזינים,

היא שיחה שמתרחשת במעגלים של שיח

בוועידה הזו לא יהיה "דבר התנועה" שנוסח בקפידה, אלא רוחה, שבוטאה בבהירות ובעוז בקולו ודרכו של ידידיה כהן ז"ל, איש סעד, ובני עקיבא, מייסד ישיבת הקיבוץ הדתי, שחי ופעל מכאן.

באנו הנה היום כדי לייצר יחד את השיר החדש שיווצר כאן ממקהלת דוברות ודוברים רחבה.

באנו לטוות ביננו חוט קשר ותקווה. באנו לעצב ולגבש נתיבים חדשים-ישנים וללבן יחד שורה של נושאים העומדים בליבה של החברה בישראל:

התיישבות / דמוקרטיה / התחדשות התורה / מקומן של נשים / חינוך פתוח / משנה כלכלית חברתית / אחריות חברתית / מעורבות בחברה / יהדות התפוצות, כל אלה הועמדו במרכז יום העבודה שלנו

באנו לעבוד!

רוח הקיבוץ הדתי, אינה נחלתנו לבדנו

שותפים רבים ומגוונים עימנו היום,

וזו השעה לנוסס את דגלנו המשותף גבוה ולומר:

כאן ביתינו! בשדות ארץ ישראל. כאן נכתבת תורת ישראל במעשה ההתיישבות מחדש, ברוח הלחימה, באחוזה ובשכנות, ובעיקר בשותפות וענווה.

ו' החיבור אינה סיסמה ריקה, היא מחברת בין תורה ועבודה, בין התיישבות חקלאות וקהילה, בין חלקים שונים בעם, היא מייצרת ציר מאפשר, הנטוע בשדה.

מקומו של הכנס הוא סוד כוחו.

זמנו – יום שיבת עלומים, שבוע למלאת עז שנים לסעד.

מכאן נקרא להשבת החטופים והחטופות, בהם שכנות ושכנים, מארג חיינו לא שלם בלעדיהם. מכאן אנו מחזקים את אנשי ונשות כוחות הביטחון שממש כאן מעבר לגדר לוחמים בעוז, מכאן נשלח חיבוק של ניחומים ושותפות גורל לאחינו בעדה הדרוזית בשבוע קשה של רצח ילדים במגידל שאמס, ולקיבוץ הגושרים שאיבד בן השבוע.

מכוחן של אמונה ותורה נחוצה לנו התחדשות, "תורה חדשה" (כך כתב הרב אלחנן ניר) והתורה הזאת נכתבת בשדות הנגב בימים הללו ממש.

עֲכָשׁוּ כְמוֹ אֲוִיר לְנִשְׁימָה
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תּוֹרָה חֲדָשָׁה.
עֲכָשׁוּ בְתוֹךְ הָאֲוִיר שְׁנֵימָר וְהַצֵּן אֶרֶץ שְׁנֵימָחַק
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מִשְׁנֵה חֲדָשָׁה וְגִמְרָא חֲדָשָׁה
וְקִבְלָה חֲדָשָׁה וְעֲלִיּוֹת נְשָׁמָה חֲדָשׁוֹת
וּבְתוֹךְ כָּל הַשָּׁבֵר וְהַמְלַח וְהַחֲרָבָה, עֲכָשׁוּ

אסיים בתודה למנהלי בית הספר, יחזקאל לנדאו ויצחק שלומי, לאשכול ואוריה אבות הבית, לירדנה ומלכה אמהות הבית שפתחו את דלתם לרווחה, בקמפוס שלא ידע מנוחה השנה, תודה לכל השותפים בארגון הכנס.

ערה אפרון

מאבא'ט אט דברי הפתיחה אותם נשא אילי ליוון.

שלום לכל באי הכנס החשוב הזה!

"ברוכות וברוכים הבאים!"

זכינו והכנס החשוב הזה מתקיים כאן, בנגב המערבי, בביתנו, בקיבוץ סעד.

אני אומרת "זכינו" - כי זה לא מובן מאליו ששלושה וחצי ק"מ מרצועת עזה, כמעט עשרה חודשים אחרי השבעה באוקטובר, כשחלק מהישובים באזור נהרסו ותושביהם עדיין לא חזרו, - אנחנו כאן ומקיימים כנס המוני! אני אומרת "זכינו" - כי ביתנו מהווה אכסניה לקול החשוב והחיוני עד מאד שיצא מכאן בע"ה. קול של ציונות דתית מורכבת המחזיקה מלכתחילה ובגאון ב"גם וגם": גם יהדות וגם דמוקרטיה, גם תורה וגם עבודה, גם יהדות וגם אוניברסליות.

קול של יהדות שדרכיה דרכי נועם!

קול שנעשה במיוחד השבוע, אחרי אירועי שדה תימן ובית ליד - חיוני מאי פעם!

"זכינו" - כי בימים אלו, כאשר "חֲשָׁכוּ הָרְאוֹת בְּאֶרְצוֹת" ו"סָבְבוּ בַשּׁוּק הַסּוֹפְדִים" נדליק פה היום נר שאולי יהפוך בעזרת כל השותפים לדרך - לאור איתן! אור שרבים מחכים לראותו.

היום הזה מתקיים במלאת 40 שנה לפטירתו של ידידיה כהן ז"ל. אני מרשה לעצמי לקחת אתכם לימים רחוקים בהם הגעתי לסעד, אישה צעירה בת 21. אחד האנשים הראשונים שנוצר לי קשר אתו היה ידידיה כהן. כשהייתי

צריכה ספר או כתב יד נדיר, לצורך לימודי באוניברסיטה - הלכתי לספרייתו. כשהייתי צריכה התייעצות בעניין תלמודי, או פרשני – ידידיה ז"ל היה הכתובת.

זכיתי וכאשר פנה אליי מרכז ועדת דת בימים הרחוקים ההם, פיקו ז"ל, וביקש שאצטרף למעגל מעבירי שיעור פ"ש בבית כנסת בסיום התפילה, היה זה ידידיה כהן שעמד באופן טבעי מאחוריי. השתתף כשומע בשיעורים, עודד ותמך בתקופה שעדיין המראה של אישה מלמדת בבית כנסת היה חזון נדיר.

קפדנותו ההלכתית בענייני צניעות, תפילה, וכל שאר תחומי החיים, לא עמדה מעולם בניגוד לתפיסתו את החברה הראויה כחברה שבה נשים וגברים משמשים בצוותא בענייני קודש וחול.

לפני עשור, כתב חתנו של ידידיה כהן, ידידי, הרב בני לאו, מאמר לזכרו ובו ציין יסוד זה במשנתו. אני מצטטת: "כשהוציא הרב שמואל כ"ץ את החוברת "קדושים תהיו" (על הפרדה בין המינים בבני עקיבא) בשנת תשל"ז, 1977, היה ידידיה מראשי ההנהגה של בני עקיבא. כאיש תורה ועבודה, הוא התנגד למהלך הזה מעיקרו. וכך הוא כתב: "האין כל החברה בכל מקום ובכל זמן מעורבת? האין אורחים מסובים לשולחן בכל שבת ומועד – במעורב? [...] מהי קביעה משונה זו [...] ? ההלכה איננה אוסרת על קשרים של דיבור ועסק והתייחסות בין גברים ונשים. מה שההלכה אוסרת הוא כל מה שריח עריות נודף ממנו. אבל מה לך ולהחמיר במה שלא אסרה תורה?!"

תנועת ההפרדה הלכה והקצינה ברבות השנים בחברה הציונית דתית, ויחד עימה התחזקה תנועת היבדלות וההסתגרות של הציונות הדתית שהפכה במקרים רבים לתנועה מתנשאת, שאינה רואה, ובוודאי שאיננה מכירה, בערכן של תפיסות אחרות.

בלב דואב עליי להודות, המותג "ציונות דתית" הפך ממקור של גאווה, למקור בושה. דוברי המפלגה הנושאת שם זה לשווא, ושותפיהם, מעלימים עין ולעיתים אף מעודדים פגיעה בכל מי שאינם כמוהם. נוצרים ומוסלמים אזרחי ישראל, ובאותה רשימה גם בעלי זהות מגדרית להט"בית.

הגיע הזמן לדבר בקול צלול על יהדות אחרת. שאינה מטפחת קנאות לאומנית.

כאן, היום במקום הזה, ובשעה הגורלית הזו, אני מדגישה כי שיבתנו לאדמת סעד לא תהיה שלמה עד שישבו חברינו מכפר עזה השכנה, נחל עוז, מבארי, ניר עוז, רעים וכל שאר היישובים לביתם.

זוהי השעה לכריתת ברית מחודשת עם חברינו ליישוב הנגב המערבי, זוהי השעה לפעול בכבוד, הערכה ותמיכה הדדית ולא שעת הפיצול וההיבדלות.

זוהי השעה להחזיר את הו"ו המחברת למרכז השיח ולעמוד מאחוריה בכוונה עמוקה ובנחישות.

300 ימים מאז השבת השחורה בה נחטפו שכנינו מבתיהם. זוהי השעה להתפלל ולעשות הכול למען החזרת החטופים והחטופות, ולמען חיילנו וחיילותינו המסכנים עצמם עבורנו, גם ברגע זה.

זוהי השעה לשלוח תנחומים למשפחות במגידל שאמס ולחבקן, זוהי השעה להתפלל "ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום".

מצורף קוד QR לסריקה, המביא קישור להקלטת הכנס.

רשאים וחוויות מכנס סצ'ר

השבוע הייתי בדייט מיוחד עם אשתי בוועידת סעד.
 מקום קצת מוזר לדייט, אני מסכים, אבל חוויה עמוקה ומשותפת עם אשתך נראה לי כמו ההגדרה של דייט.
 אנסה לסכם במספר מילים למה הוועידה היתה לדעתי חוויה עמוקה.
 כבן להתיישבות היהודית המחודשת ביהודה ושומרון חיי התבססו על חינוך עם מושכלות יסוד מסוימות. אפילו
 בלי לשים לב ערכים, אמונות ודעות הפכו אצלי לעובדות והנחות. מצד אחד, לדעתי זה מראה על חוזק של חינוך
 שמצליח להטמיע באדם את עולם הערכים שלו בצורה משמעותית.
 מצד שני, בבגרותי הבנתי שערך חשוב בחיי הוא הבסיס של התפיסה המודרנית והמדעית שעלינו לאתגר תפיסות
 ולחשוב באופן עצמאי ולבחור בעצמנו את המסלול שלנו על בסיס פיקפוק מתמיד בהנחות היסוד (תוך כבוד
 למסורת בצורה שמרנית ולא כאן המקום להאריך....).
 בוועידה נחשפתי לעולם ערכים שונה, שמבוסס על אדנים איתנים שהולך הרבה שנים אחורה אך מחפש את דרכו
 ואת האמירה הערכית שלו בימינו. ראיתי שהערכים הללו מתאימים יותר לתפיסה הבורגנית שלי על אף שדברים
 מסוימים לא היו לרוחי כלל וכלל.
 הרהור מסוים שעולה בתוכי הוא האם יצירת אמירה ערכית ברורה לתת מגזר בתוך תת המגזר שנקרא הציונות
 הדתית הוא מעשה חכם? האם הוא מוסיף אור ומעשיר את השיח הציוני דתי או שהוא יוצר בידול וגורם למגזר
 שלנו להתפורר?
 תחושה מסוימת שלי היא שכמה מאיתנו התייאשו מתפיסת העולם של תת המגזר האחר ולכן דוגלים בבידול.
 לדעתי זו טעות.
 המגזר הדתי קטן מדי מכדי שנפצל עוד יותר. ובנוסף, העם שלנו כרגע זקוק בכל מאודו לדעת לנהל שיח נוקב
 וכואב אבל מכבד ואוהב. אם לא נוכל לנהל שיח ומחלוקת כזו בתוך תתי-תתי מגזרים איזה מסר ערכי אנחנו
 מעבירים לשאר השבטים במדינה?
 הרב בני לאו אמר שמטרת הוועידה היא לא להיות זירת התגוששות והתנצחות בין זרמים. זהו נסיון לזקק ולדייק
 את המשנה שממרכזת את הציונות הדתית באופן שמסוגל להכיל מורכבות וריבוי זהויות - "כח מעשיו הגיד לעמו"
 - לעצמנו קודם כל כדי לברר את הזהות ולחזק את התודעה ומשם לייצר תנועות רחבות של חיבורים והסכמות.
 המילים הללו היו מדויקות בעיני.
 לסיכום, הוועידה היתה אירוע מיוחד ומשמעותי בעיני, למרות ואולי דווקא בגלל שלא הסכמתי עם הכל. אני מחכה
 בכליון עיניים לחוברת שתצא מהכנס ותסכם את החזון.
 ודבר נוסף, אני אשמח אפילו יותר לראות חזון דומה של הגוון החרד"לי ושל אנשי העיר, הפריפריה וההתיישבות
 ביהודה ושומרון ולערבב הכל בוועידה משותפת בה כל אחד מגיע עם תודעה עצמית ברורה אחרי הכנה וביחד, רק
 ביחד, לדבר ולהקשיב, להקשיב ולדבר.
 תודה לכל המארגנים והמשתתפים!

רוצי 13 נ'ר

ברכות למתאייסים הקרובים:

יובל ג'יקסון מתגייס ב-15.8 ליחידת מגלן.
 גבי יום טוב מתגייס ב-1.9 ליחידת מגלן.
 דרור שטרן מתגייסת ב-27 לחיל האוויר.
 עלו והצליחו!

צרב פרידה והוקרה לבנות השירות הלאומי

ביום שלישי השבוע נערך ערב פרידה והוקרה לבנות השירות שלנו, את הערב יזמנו אנחנו, המשפחות המאמצות ואליו הוזמנו - הורי בנות השירות, נציגי הקיבוץ והנהלת הקהילה. הערב התחיל בסיור שאותו הוביל לירן יניב, במהלך הסיור ההורים עברו בתחנות שונות בקיבוץ - פעוטון "אשלי", צריף הפינג פונג, בית הכנסת ועוד, ההורים שמעו על ההיסטוריה של סעד והחיבור לסעד של היום. לאחר הסיור התכנסנו במועדון לחבר ושם נשאו דברים - אפרת שלומי בשם הנהלת קהילה, שגית דניאלי - נציגת החינוך החברתי, אפרת ביליה בשם המשפחות המאמצות, ילדי המשפחות המאמצות ונציגת בנות השירות - מאור, בערב הוקרנו סרטונים שהזכירו לכל המשתתפים את שלל האירועים, הפעילויות והזמנים המרגשים שהיו לבנות במהלך השנה/שנתיים של השירות בסעד. בסיום הערב, שרה רוזמן נציגת הנהלת הקהילה העניקה לבנות תעודות הוקרה והערכה ושי מקהילת סעד. בהזדמנות זו נאמר לכן שוב, בנות השירות היקרות - תודה רבה בשם כל קהילת סעד על כל מה שעשיתן עבורנו, סעד היא ביתכם ונשמח בבואכם תמיד! המשפחות המאמצות.

מצורפים הדברים שנשאה אפרת במהלך הערב:

לפני 11 חודשים (חלקכן - לפני שנתיים), נחתנתן בקיבוץ מוריק בנגב, נערות צעירות שזה עתה סיימו שמינית, מצפות מתרגשות, קצת חוששות, לקראת שנת שרות לאומי מלאה בעשייה במשק החי, בחינוך החברתי, בתנועת הנוער, ועוד. חודש ראשון עבר ביעף, התחלתן קצת להכיר את הילדים, להבין לאן מוליכים השבילים, מה אפשר למצוא בכלבו.... והחלטתן להישאר בשמחת תורה ולחגוג עם כל קהילה. בערב החג ההתרגשות והשמחה היו רבים, ובבוקר החג- מצאתן את עצמכן פתאום נקלעות מלחמה, הרחק ממשפחותיכן המודאגות. הרגעים הראשונים הללו היו רגעים של הכרעה- להסתגר, לחפש את המרחב המוגן ביותר ולברוח מהמצב המאיים- או להישאר ולתת את כל מה שרק אפשר כי 'מי יודע אם לעת כזאת הגעתן....', והכרעתן. אנחנו כאן, איפה שצריך אותנו. בחמ"ל, במלון, ובחזרה הביתה לסעד- אפילו כשעוד לא היה כל כך ברור שבאמת בטוח לחזור. במסע המטלטל הזה שעברנו- אתן הייתן עוגן עבור הילדים והנוער. דמויות יציבות, קרובות, ואוהבות- שמלוות את המסע הזה, ושבזכותן המשא היה יותר קל. אז: חירות, נעם, רות, רוני, נועה, מאור, הדס, מרים, ורות יהודית. זה המקום להתעכב על כל רגע, ולהודות על כל הטוב שהבאתן, לפאר את ההצלחות, ולהריע על כל המאמץ שלא היה מובן מאליו כלל. זיכרו שסעד תמיד תישאר עבורכן בית

בהערכה רבה

הנהלה קהילתית, בשם כלל חברי קהילת סעד.

ככה אמהות מנצחות מאלחמה

אשת הייטק מבני ברק שהיא כבר סבתא ל 15 נכדים,
 יחד עם אמא ל 10 מגבעה בשומרון,
 עם מנהלת ביי"ס מרחובות, בעצמה אמא ל 3 קטנטנים
 ומעצבת גרפית מהוד השרון אמא לכמה וכמה ילדים....

נפגשו בסעד, ברביעי שעבר,
 יחד עם עוד כ 70 נשים, מכ-ל הארץ,
 בכנס "אמא בריאה",
 הכנס השנתי של בוגרות ומשתתפות תוכניות ההרזיה שלי.

זו כבר השנה ה 4 ב"ה
 שאני עושה כנס כזה, בסעד, לנשות התוכניות שלי.
 וכל פעם זה נהייה יותר ויותר מרגש,
 מעצים, מרחיב את הלב.

והשנה במיוחד!
 עם החזרה שלנו הבייתה, החלטתי שהכנס יקום ויהיה
 פה, בבית, איפה שאנחנו חיים.
 גם ודוקא השנה.

מבחינתי לקיים פה את הכנס זה עוד נצחון במלחמה,
 עוד לבנה בבניין האזור
 ועוד עדות של ממש שעם ישראל (על נשותיו המופלאות) חי.

כן, היו שחששו לבוא.
 היו שהמרחק והמצב הרתיעו אותן
 אבל אני הייתי בבטחון מוחלט שזה המקום ושזה הזמן.

וב"ה הגיעו עשרות נשים,
 מבאר שבע, אופקים ושדרות,
 מבנימין, מהמרכז והשומרון
 משדמות מחולה ומכפר הרואה-
 מקרוב, מרחוק ומעוד יותר רחוק-

היה לנו ערב נשי ומחזק
 שכלל מעגלי שיח,
 ארוחת ערב טעימה על טהרת מתכוני התוכנית
 והרצאה שלי: איך אמהות מנצחות במלחמה.
 כל המשתתפות קיבלו שי מפנק
 ויצאו שמחות לביתן.

ואני יצאתי בהודיה גדולה.
 בשבילי הכנס הזה הוא הרבה מעבר
 לעשייה העסקית שלי
 זו אמירה לאומית, ציונית, יהודית ואמונית.

ואסיים במילים שכתבה לי אחת המשתתפות:
 תודה על ערב מיוחד ומרומם, על השי המפנק ועל הזכות להגיע לאזור ולבקר בסעד.

אכן זכות גדולה גם לחיות כאן.
 שיהיו בשורות טובות. עם ישראל חי

שחר סמיט

הזמנה לשיעור פרשת שמות נשי.

נשות סעד היקרות,
 מזמינות אתכן להצטרף אלינו לחומש - "דברים" ביחד לסיים את התורה בעז"ה לקראת החג שבעזרת ה' נזכה
 לחגוג בשנה הבאה עלינו לטובה.
 מוזמנות בחום לשיעור פרשת שבוע המועבר ע"י דקלה הימן בכל ערב רביעי בבית מדרש קטן, לומדות ביחד מתוך
 פרשני התורה, האור חיים הקדוש, הבעל שם טוב, רבי נחמן, הבן איש חי, השפת אמת, אוזניים לתורה, הרב זקס
 ועוד.
 מחכות לחוכמת החיים של המבוגרות ביננו, של הנשים והאמהות היקרות שבקרבתנו, וגם נערות הרוצות לשמוע
 תורה נשית בסעד.
 בעזרת ה' שנזכה לייצור קבוצה מגוונת מתמידה ומאוחדת.
ביום רביעי בשעה 20:45 בבית מדרש קטן סעד.
 מוזמנות לספר גם לחברות מיישובים אחרים בסביבתנו שמעוניינות בשיעור תורה.

דקלה הימן

תשובות:

1. פומפיי. 2. אגדת חורבן. 3. הריסת אולם הכדורסל אוסישקין בתל אביב. 4. ש"י עגנון (בקבלת פרס נובל
 לספרות לשנת 1966). 5. עליזה בלוך. 6. ברל כצנלסון. 7. בעשרה באב (ובח'ד'ש הקמ'שי ב'עש'ור לח'ד'ש). 8.
 אפר ואבק 9. ביתר. 10. כמות החמצן הזמין לבעירה.

נציט להכיר – משפחת שמואלי

היי לכולם ושבת שלום 😊

אנחנו משפחת שמואלי,

הגענו לקיבוץ לפני כשבועיים...

כן כן, בטח כולכם שואלים את עצמכם למה עכשיו? 😊

אז באמת הרגשנו שאהבת הקיבוץ וההזדמנות להשתלב בו גברו על החששות שהגיעו בעקבות ה7/10.

בהזדמנות זו, נאחל בע"ה שחטופינו וחיילנו יחזרו הביתה במהרה ובשלום והחלמה מהירה לכל הפצועים 🙏

אנחנו ניצן ורועי,

ניצן (29) עובדת סוציאלית- מדריכת הורים ומטפלת רגשית בגן תקשורת,

ורועי (31) מנהל תפעול ולוגיסטיקה במפעל מוצרים ללא גלוטן.

לקטנטנים שלנו קוראים איתן (5.5) תהל (4.5) ועידו (1).

הגענו לקיבוץ ממושב שיבולים בעקבות ניצן, שגדלה כאן בגנים ובבי"ס והתאהבה בקיבוץ.

מאחלים לכולם שבת רגועה ושלווה

נשמח מאוד להכיר 🙏

פינת הטריביונה / יאיר שלום ומרקאי אפרתי

10 שאלות בנושא חורבן. תשובות בעמוד 11

1. איזו עיר הוחרבה לחלוטין ע"י הר הגעש וזוב לפני (כמעט) 1945 שנים?
2. איזה סרט יצר גידי דר בשיתוף עם שולי רנד ומבוסס על סיפורים מהתלמוד ואחד מספריו של יוסף בן מתתיהו?
3. איזה אירוע שהתרחש לפני כ-18 שנים זכה לכינוי "חורבן הבית" ע"י אוהדי הפועל תל אביב?
4. מי נשא נאום המתחיל במילים "מתוך קטסטרופה היסטורית שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים"?
5. בסמיכות לאילו גבולות שוכנת העיר דרדזן שהוחרבה כמעט לחלוטין ע"י בעלות הברית בלילה שבין 13 ל-14 בפברואר 1945?
6. איזה הוגה דעות סוציאליסטי ומנהיג של תנועת העבודה כתב את המסה "חורבן ותלישות"?
7. לפי ספר ירמיהו (נ"ב, י"ב) מתי חרב בית המקדש הראשון?
8. איזה שיר שנכתב ע"י יעקב גלעד והולחן ובוצע ע"י יהודה פוליקר נפתח בשורות הבאות:
"יום אביב ריחות לילך
בין חורבות העיר שלך?"
9. לפי המשנה במסכת תענית, איזו עיר חרבה בתשעה באב?
10. מה ההבדל בין בעירה מלאה לבעירה חלקית?

פינת החטופים והנעדרים

שירי ביבס

בת 33, ניר עוז

שירי נחטפה מביתה בניר עוז עם שני ילדיה הקטנים - אריאל (4) והתינוק כפיר שנחטף כשהוא בן 9 חודשים בלבד.
היא עבדה בהנהלת החשבונות בקיבוץ ולפני כן טיפלה בילדי הקיבוץ. הסרטון של שירי המבועתת עוטפת את שני ילדיה בשמיכה ומובלת לרצועה על-ידי מחבלי חמאס הפך לאחד מסמלי המלחמה והאימה.
ירדן בעלה, נראה בסרטון אחר כשהוא מובל בידי מחבלים לרצועה. מצלמות המחבלים תיעדו את הפריצה לבית של משפחת ביבס. המחבלים פרצו את הדלת במברגה. ירדן סימס לאחותו "פרצו לנו הביתה זה מרגיש כמו הסוף. אני מת מפחד אני עם אקדחים, והם עם נשקים אוטומטיים". הוריה של שירי, יוסי ומרגיט סילברמן נרצחו.
בתפילה שישונו הביתה במהרה.

הרשימה נכתבה צ"י דובי אולפלט - בן סעד המחזור כנ"י המשק הראשונים

קראתי בהנאה ואפילו בהתרגשות את הרהוריו של דני ברט לאחר חג המשק ביעלים' האחרון. אני זקן בני סעד שעזבו את הקיבוץ. בתמונות הארכיון של ארבעת הילדים הראשונים של הקיבוץ, אני יושב בין יעל לבין דני. עזבנו את הקיבוץ כשהייתי בן 5 וחצי, לאחר תום קרבות מלחמת העצמאות וכחצי שנה לפני שהאימהות והילדים עזבו לתמיד את קבוצת עלומים בהרצליה ועברו לסעד. כל הזיכרונות שלי מהקיבוץ הם מעלומים. בעקבות הדברים שכתב דני ניסיתי להעלות מנבכי הזיכרון מה נשאר לי מאותם חמש וחצי שנים בקבוצה ומסתבר שנשאר לי הרבה יותר ממה שהעליתי בדעתי.

אני זוכר את חדר הילדים המשותף שלנו. אני זוכר את הרפת ואת חבילות החציר שפרקנו והנחנו באבובי האוכל. אני זוכר את מכונת כבישת חבילות החציר שהופעלה על ידי פרד שהסתובב במעגל כשעיניו מכוסות. אני זוכר שירדנו בשבת למטע הבננות ואימא שחררה לי בננה מתוך קליפה שנשארה על הקלח (יעני, לא קטפתי...). אני זוכר את המקלט שחפרו על הגבעה בתחילת מלחמת העצמאות ואיך שביליל שבת אחד הורידו אותנו למקלט כי מטוסים מצריים תקפו בתל אביב. את אורי ודני השכיבו לישון יחד בדרגש אחד ואותי ואת יעל השכיבו יחד בדרגש הסמוך אבל לא יכולתי לישון כי יעל תפסה כמעט את כל רוחב הדרגש ולי לא נשאר מקום...ויש עוד זיכרונות ולא ארחיב.

הורי החליטו לעזוב את הקיבוץ בקיץ תש"ט בגלל סיבה אחת: שניהם נותרו ללא משפחותיהם הגרעיניות שנספו בשואה (כמו גם עוד חברים בסעד). אבא היה עסוק כל השנים בהגנה, בשליחויות ובפעילות מגויסת עבור המדינה שבדרך, כמו חברי קיבוצים רבים אחרים. בתקופת המלחמה אבא היה בנגב וכשנפתחה הדרך לדרום הוא גויס לשליחות בקפריסין. הוא כמעט לא היה בבית ואימא חסרה את הרגשת המשפחה. ולמרות שהם עזבו את הקיבוץ, הקיבוץ מעולם לא עזב אותם. הם אהבו את הקיבוץ, הם הרגישו קשורים לסעד ובמיוחד לקבוצת החברים המייסדים שביניהם יהודה וציפ ברט, אברהמי ומרים רוזנמן, בנימין ואסתר רון, יוכבד ושמואל גולד ואחרים. בילדותינו היינו באים הרבה פעמים לבקר, השתתפנו באירועים משפחתיים, בילינו בקיץ בקיבוץ ואפילו היינו יחד במחנות הקיץ של בני עקיבא. בסעד הורי תמיד הרגישו כמו בבית.

נדמה לי שחלק מתחושה זו הועברה גם אלינו, הילדים. כשנפצתי בששת הימים בירושלים, התחנה הראשונה שעצרתי בה לאחר ששחררתי מבית החולים הייתה ליד מיטתו של אורי בשיבא. כשיצא לי לפגוש במהלך החיים מי מבני סעד, תמיד הרגשתי כלפיו איזו הרגשת קירבה בלתי מוסברת. כשעברנו לגור בשכונת ארנונה לפני כמה שנים הכרתי לראשונה את בן הקיבוץ שייקה אל עמי ומיד נוצר חיבור. ועכשיו גם ברוריה מכמן, (לשעבר גולדשמיט) עברה לגור בשכונתנו וזו לא סתם 'עוד' שכנה. כשנפלו טילים ושאר מרעין בישין בעוטף עזה, תמיד בדקנו קודם כל אם קיבוץ סעד נפגע. כשפרצו מחבלי הנוח'בה ליישובי העוטף, המחשבה הראשונה שלנו הייתה מה קורה בסעד. כשחברי הקיבוץ התפנו לים המלח, ידעתי שאני חייב להגיע, לראות אתכם ולשמוע מה עובר עליכם.

אז למרות שאנחנו לא בדיוק שומרים על קשר רציף, אנחנו חושבים סעד. הסתובבתי הרבה בעולם היהודי במסגרת עבודתי בסוכנות היהודית וגם בארץ. כשאני מוזמן להעביר הרצאה, אני תמיד מתגאה בכך שהביוגרפיה שלי כוללת גם את העובדה שאני בן סעד.

סעד של היום היא לא סעד שאני זוכר. אבל המותג סעד הוא חלק ממני ואני מברך על המאמץ לקשור את בני הקיבוץ, אלה שבקיבוץ ואלה שכבר לא בקיבוץ, לשמירת המורשת המפוארת של סעד.

דובי אולפלט

קהילה יקרה,

בימי הקיץ החמים מספר עדכונים על הנעשה בקהילתנו:

סעד למחר

לאחר הצגת התכנית, התבקשתם להיכנס לאתר ההתייעצות - **סעד למחר** – להגיב ולהשפיע על תמונת העתיד של סעד. למעלה מ-60 משקי בית הגיבו והתייחסו לעיקרי התכנית. הועלו רעיונות חדשים והצעות מגוונות. בימים אלה אנו למדים את התגובות ובשבועות הקרובים תוצג התכנית המלאה בפני האסיפה. לאחר אישור התכנית יוקמו צוותים בתחומים השונים. אנחנו מזמינים אתכם לקחת חלק.

המשפחות שטרם חזרו לסעד

בתאריך ה-30.7.24 פורסם מתווה מנהלת תקומה לסיוע בשכר דירה למשפחות שטרם בשלו מלחזור לשובים. הגשת המסמכים הוארכה עד ל-13.8.24. בנוסף למתווה זה, יפורסם היום לחברים מתווה הסדרת מגורים מחוץ לקיבוץ סעד במהלך שנת תשפ"ה המאפשר לבחור בין שני מסלולים: שנת חופש או שנת קשר. את המסמכים הנדרשים לקבלת הסיוע בשכ"ד יש להעביר לטליה קלרי. אנחנו ממשיכים לפעול יחד עם המועצה, מול האוצר ומנהלת תקומה, לשמירת הטבות המס בתקופה זו. בימים האחרונים נוצר קשר טלפוני של מעיין בנישתי, עו"ס הקיבוץ מטעם המועצה עם משפחות מסעד שאינן חוזרות בשנה הקרובה לקיבוץ. לאור נושאים וצרכים חשובים שעלו בשיחות, מתקיימת חשיבה למתן מענים נוספים בשיתוף עם שהם קבלן, מרכזת חוסן, וגילי זיוון, מרכזת נושא סעד בתפוצות. כמו כן ניתן לפנות למעיין בהקשרים פרטניים בכל נושא. מעיין 053-8806383

פינוי פסולת וגזם

השבוע נוקה כל אזור אתר הפסולת. באתר נזרקו חפצים וריהוט מבתים, פסולת בניין משיפוצי בתים וזבל רב. האתר מיועד לפינוי גזם של הנוי. אנו מבקשים שוב, לא לזרוק באתר פסולת שאינה גזם. במקרה של שיפוצים, יש להנחות את הקבלנים לפינוי והטמנת פסולת בניין על פי הנדרש בחוק.

שינויי כח אדם במערכת הגיל הרך והביטחון

יפעת וקנין, מנהלת מערכת הגיל הרך בשלוש השנים האחרונות, ביקשה לסיים את תפקידה ולהמשיך לשלב הבא. אריאל סאסי, הרבש"צ שלנו, יסיים את תפקידו לאחר עשר שנים בהם שימש כרבש"צ הנאמן של הקיבוץ ויעבור לשרת כקצין ההגמ"ר (הגנה נרחבית, עורף) של החטיבה. יפעת ואריאל הם דמויות משמעותיות ומרכזיות בקהילה, אנחנו עדיין לא נפרדים משניהם ויגיע הזמן להודות ולברך. שני שינויים אלה משמעותיים מאוד ובימים אלה מפורסמים קולות קוראים לאיתור המחליפים. אנא קיראו את דרישות התפקיד והפיצו על מנת שנאתר במהרה את בעלי התפקידים הבאים.

מרחב מוגן

אנחנו ממשיכים במסע עיבוד השנה שלנו במסגרת אירועי 'מרחב מוגן', לאחר שני אירועים מוצלחים ומשמעותיים. ביום שישי הבא, 16.8.24 י"ב באב, יתקיים יריד "יוצרים מקום" שיכלול סדנאות יצירה ומוזיקה

לכל הקהילה ולכל הגילאים ובסופו תתקיים קבלת שבת ישראלית ומוסיקלית משותפת. מתחילים ב-11:30,
 כולם מוזמנים אנא הרשמו בקישור לצורך התארגנות:

<https://forms.gle/2idFHRwDRXdfUjnX7?OPENNEWBROWSER=>

בברכת שבת שלום
 שלכם, שרון

סדרת אירועים קהילתיים אומנותיים שמספרים את הסיפור שלנו מהשנה שעוברת עלינו

ידי יוצרים מקום למה שהיה ולתקווה

• יום שיעוי • י"ב אב 16.8 • חדר אוכל •

<p>13:15 - שרים יחד שירי ארץ ישראל וקבלת שבת משותפת</p>	<p>11:30 - סדנאות לבחירה הולאד עצמאי/משפחתי • גילאי 5-99 תיאטרון בובות במזוודה • גילאי 3-9 *יש להביא מזוודת מרולי לצורך הסדנה</p>
--	---

• כולם מוזמנים • הרשמה בקישור המצורף • צוות קהילה